

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.448/2007/28. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2008. évi március hó 11. és április hó 17. napjain tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2007. évi június hó 26. napján kihirdetett 17.B.444/2006/88. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

III. r. vádlottal szemben 200.000 (kettőszázezer) Ft pénzmellékbüntetést is kiszab. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 5.000 (ötezer) Ft-onként 1 (egy) napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

IV. r. vádlott börtön-büntetését 1 (egy) évre s ú l y o s í t j a .

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I. r. vádlott által a 2008. március 6. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárásban felmerült 1.800 (ezernyolcszáz) Ft az államot terheli.

Felhívja az első fokú bíróságot, hogy I. r. vádlott vonatkozásában a büntetései összbüntetésbe foglalásának lehetőségét vizsgálja meg.

III. r. vádlott lakcíme: Eger, Bástya u. 22. szám.

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság ítélete ellen az ügyész valamennyi vádlott tekintetében súlyosításért jelentett be fellebbezést, ezen túl I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában téves minősítés, míg IV. r. vádlottat érintően a felmentése miatt is.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést I. r. és IV. r. vádlottak tekintetében csak súlyosításra irányulóan tartotta fenn, míg II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában teljes egészében. Ezt meghaladóan bizonyítás felvételét, nevezetesen - a szakértők jelenlétében - szakértő kihallgatását indítványozta II. r. vádlott kábítószer-függőségét illetően.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a bizonyításra, illetve II. r. vádlott cselekménye minősítésének megváltoztatására irányuló indítványt visszavonta, a fellebbezést valamennyi vádlott vonatkozásában csak a büntetések súlyosításának körében tartotta fenn azzal, hogy I. r. és III. r. vádlottakkal szemben pénzmellékbüntetés kiszabását is szükségesnek tartott.

I. r. vádlott enyhítés, védője a tényállás részbeni téves megállapítása miatt enyhítés végett, II. r. vádlott részbeni felmentésért, illetve enyhítésért, a védője a tényállás részbeni téves megállapítása és téves minősítés miatt részbeni felmentésért, illetve enyhítésért, III. r. vádlott felmentésért, a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, míg IV. r. vádlott és a védője felmentésért fellebbeztek.

A másodfokú nyilvános ülésen I. r. vádlott védője a minősítés megváltoztatását, a büntetés enyhítését, II. r. vádlott védője elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan védence részbeni felmentését, illetve a kiszabott büntetés enyhítését, valamint a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának börtönben történő meghatározását, III. r. vádlott védője a minősítés megváltoztatását, a büntetés felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre történő enyhítését, míg IV. r. vádlott védője védence elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában való felmentését, ennek hiányában a büntetés enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte.

Az első fokú bíróság IV. r. vádlottat az ellene jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Az ezen rendelkezés ellen bejelentett ügyészi fellebbezést a fellebbviteli főügyészség visszavonta, így az első fokon jogerőre emelkedett, ezért az ítélőtábla e körben az első fokú bíróság ítéletének a felülbírálatát a Be. 348. §-ának (2) bekezdése szerint mellőzte, míg azt a további részében - a megelőző bírósági eljárással együtt - teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság ítélete túlnyomórészt megalapozott, azonban a megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - kis részben helyesbíteni, illetve kiegészíteni szükséges a következők szerint:

- I. r. vádlott a Debreceni Városi Bíróság 28.B.3348/2004/7. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztést 2007. március 6. napján kezdte meg letölteni, feltételes szabadsága engedélyezésre került 2008. március 6. napján, de nem szabadult, mert ezen naptól kezdődően jelen ügyben előzetes letartóztatásba került. A kitöltés napja: 2008. július 5. lett volna.
- II. r. vádlott jelen ügyben 2003. november 5. napjától 2003. november 7. napjáig őrizetben volt, s 2003. november 8. napján kezdte meg letölteni - a később jogerősen összbüntetésbe foglalt - Miskolci Városi Bíróság 30.B.1313/2001/55. számú ítéletével kiszabott 1 évi börtön-büntetést. Folyamatos töltéssel az összbüntetesként megállapított 1 év 9 hónapi börtön-büntetést 2004. évi július hó 6. napján töltötte le, azonban pénzmellékbüntetés átváltoztatása folytán nem szabadult, s a 2004. évi július hó 7. napján elrendelt előzetes letartóztatását 2004. évi augusztus 6. napján vették foganatba.
- A I. r. és III. r. vádlottak lakásában lefoglalt és az első fokú bíróság által a/ pont alatt az ítélet 11. oldal 5. bekezdésében megjelölt anyagok közül az ítéletábra mellőzi az „egy darab műanyag tasakban 56,26 gr növényi anyag” feltüntetését, mivel az növény ág, s a fogyasztása nem terjedt el (nyomozati iratok 145. oldal).
- A 49 darab hajtogatott ezüstszerű fóliában és 5 darab műanyag tasakban összesen 2.318 gr anyag $74,41 \pm 4,4$ gr delta 9 tetrahidrokannabinolt tartalmaz (nyomozati iratok 145. oldal, ítélet 12. oldal első bekezdés).
- II. r. vádlott jelenleg a ... Kft. képviselője.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Az első fokú bíróság a megismételt eljárásban maradéktalanul eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességükben is megfelelően értékelte.

E körben az ítéletábra I. r. vádlott védőjének nyilatkozatára reagálva rámutat arra, hogy a tárgyalási iratok között 13. és 88/2. sorszám alatt elfekvő igazolások tartalma ténylegesen nem mindenben esik egybe, azonban az első fokú bíróság bizonyítékként kizárólag a 13. sorszám alatti igazolást értékelte (ítélet 32. oldal vége, illetve 33. oldal eleje), melyben megjelölt 06-30/5289-105 kapcsolási számú mobiltelefon készüléken át I. r. vádlott által folytatott beszélgetések tartalma került rögzítésre.

Elutasította továbbá az ítéletábra igazságügyi vegyész szakértő III. r. vádlott védője által indítványozott ismételt meghallgatását is. Szükségtelen III. r. vádlott által másoknak átadott kábítószeres együttes hatóanyagtartamának a meghatározása, mivel a kábítószer III. r. és I. r. vádlottak szándékegységben - továbbértékesítés céljából - tárolták a közös lakásukban, azokat egymás tevékenységéről tudva értékesítették, s ezen társtettesi elkövetési módra figyelemmel a teljes kábítószer-mennyiségért egyaránt felelősséggel tartoznak.

A másodfokú bíróság e helyen még azt tartja szükségesnek kiemelni, hogy szakértő és szakértők közötti - vélt - ellentmondást éppen szakértő 2007. január 15. napi tárgyalási nyilatkozata oldja fel, mely szerint „semmilyen ellentét nincs kettőnk között” (55. sorszámú jegyzőkönyv 24. oldal 3. bekezdés), illetve „amikor szakértő doktor ezt mérte, az annyi volt, ez egészen biztos” (55. sorszámú jegyzőkönyv 30. oldal 4. bekezdés).

IV. r. vádlott védőjével egyetértve az ítélőtábla megállapította, hogy tanút az első fokú bíróság a 2006. évi október hó 25. napján tartott tárgyaláson tanúként kihallgatta, azonban a vallomását az értékelésének a körébe nem vonta. Ezen tény azonban az első fokú bíróság mérlegelését már csak azért sem teszi megalapozatlanná, mivel e tanú határozottan kizárólag arra tudott visszaemlékezni, hogy: „a pisztolyt egy kamra, spájszerű szűk helyiségben találtuk meg egy hátizsákban és azon belül is reklámszatyorba volt betekerve, becsomagolva” (37. sorszámú jegyzőkönyv 29. oldal 3. bekezdés), a további körülmények tekintetében viszont egyértelmű nyilatkozatot nem tett.

Rendkívül részletes és mindenre kiterjedő indokát adta az első fokú bíróság annak, hogy a tényállása alapjául mely bizonyítékokat és miért fogadott el. Az első fokú bíróság indokaival az ítélőtábla mindenben egyetért. E körben a másodfokú bíróság csupán két leírási hibát javít ki, nevezetesen az ítélet 22. oldal 3. bekezdésében feltüntetett telefonbeszélgetés 2003. október 27-én 17 óra 36 perckor kezdődött (nyomozati iratok 987. oldal), míg az ítélet 31. oldal 2. bekezdésében írt vizsgálat 2004. február 27-én történt, továbbá mellőzi az indokolásból az ítélet 23. oldal 2. bekezdés utolsó két mondatát, mivel a telefonáló nem bizonyítottan „ugyanaz a személy”, hiszen a korábbi hívás a 30/5827-526-os számról, míg a későbbi a 30/5289-105-ös számról érkezett.

A vádlottak és a védőik által bejelentett felmentést, illetve részben felmentést célzó fellebbezések kizárólag az első fokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az első fokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a megyei bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt /Be. 351. § (1) bekezdés/.

Okszerűen vont következtetést az első fokú bíróság valamennyi vádlott bűnösségére, s törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

Többségében helyesen tárta fel az első fokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban az ítélőtábla a büntetett előélet súlyosítókénti értékelését I. r. vádlottnál a többszörös visszaesői, míg II. r. vádlottnál a visszaesői minőségére tekintettel mellőzi, míg a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények jelentős mértékű elszaporodottsága I. r. és II. r. vádlottakon kívül - helyesen - III. r. vádlottnál súlyosító körülmény.

A büntetés kiszabása körében az első fokú bíróság megfelelően értékelte a vádlottak személyi társadalomra veszélyességét, az általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát, a bűnösségük fokát és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor kellően differenciált, megfelelő mértékű és végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetéseket alkalmazott, melyek a mellékbüntetésekkel együtt

összhatásukban szükségesek és egyben elegendőek is a Btk. 37. §-ában írt célok eléréséhez, ezért sem azok enyhítésére - s egyetlen kivétellel - azok súlyosítására az ítélőtábla alapot nem látott.

A Btk. 263/A. § (1) bekezdés a/ pontjába ütköző lőfegyverrel és lőszerezettel visszaélés büntetése büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés büntetés. IV. r. vádlott tekintetében az első fokú bíróság alkalmazta az enyhítő szakaszt (Btk. 87. § (2) bekezdés c/ pont), azonban a szabadságvesztést ezen törvényhelyben írtakkal szemben 10 hónapban határozta meg, melyet az ítélőtábla a törvényes mértékre (1 év) súlyosított.

I. r. és III. r. vádlottak a bűncselekményt haszonszerzés céljából követték el, s velük szemben határozott tartamú szabadságvesztés került kiszabásra. A Btk. 64. § (1) bekezdésében írt további feltétel - megfelelő kereset-jövedelem, vagy vagyon - azonban csak III. r. vádlottnál teljesült, ezért az ítélőtábla vele szemben pénzmellékbüntetést is alkalmazott (Btk. 64. § (1) bekezdés a/ pont), melynek meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásról a Btk. 65. §-a alapján rendelkezett.

Az első fokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek azzal, hogy a 860.000 Ft elkobzásának a törvényhelye a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a/ pontja.

Az eddigiekre figyelemmel az ítélőtábla az első fokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

I. r. vádlott által a 2008. március 6. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idejének a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítása a Btk. 99. §-án, míg a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 403. § (5) bekezdésén alapszik.

Végül felhívta az ítélőtábla az első fokú bíróságot, hogy I. r. vádlott büntetéseit összbüntetésbe foglalásának a lehetőségét vizsgálja meg, valamint feltüntette III. r. vádlott jelenlegi lakcímét is.

D e b r e c e n , 2008. április 17.

Dr. Ficsór Gabriella s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó József s.k. a tanács tagja, előadó,
Dr. Elek Margit s.k. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 17.B.444/2006/88. számú ítélete I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottakkal szemben a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

D e b r e c e n , 2008. április 17.

. Ficsór Gabriella s.k.
a tanács elnöke